

بررسی پراکنش جمعیت‌های میکوریزایی پارک ملی تندوره (خراسان) و تأثیر عناصر کلسیم و پتاسیم بر میکوریزایی شدن ذرت در شرایط کشت گلدانی (با استفاده از خاک منطقه)

صدیقه اسماعیل زاده: دانشگاه پیام نور- مرکز گناباد
حسن زارع مایوان، فائزه قناتی، احمد آقایی: دانشگاه تربیت مدرس

چکیده

این تحقیق با هدف بررسی میکوریزا در پارک ملی تندوره و نیز تأثیر غلظت عناصر پتاسیم و کلسیم در ایجاد میکوریزا با استفاده از خاک منطقه در شرایط کشت گلدانی انجام شد. بررسی شیوع میکوریزا در منطقه با جمع‌آوری نمونه‌های خاک و ریشه گیاهان از ۷ ایستگاه از ارتفاع ۱۱۵۰ تا ۲۳۰۰ متر از سطح دریا انجام شد. نمونه گیاهان جمع‌آوری شده شناسایی شد و ریشه گیاهان برای تعیین نوع میکوریزا برش دستی و رنگ‌آمیزی بالاکتو فنول کاتن بلو شد. اسپورهای اندومیکوریزایی به روش الک مرطوب و سانتیفریوژ با ساکارز ۶۰ درصد در دور ۹۰۰ به مدت ۲ دقیقه جداسازی شد. شناسایی گونه‌ها بر مبنای مشخصات ظاهری انجام شد. تعداد ۵۳ گونه گیاهی شناسایی شد که بیشتر از ۹۰ درصد آن‌ها (۵۰ گونه) میکوریزایی بود. اسپور ۷ گونه قارچ میکوریزایی از جنس *Gloums* شناسایی شد. برای اندازه‌گیری تأثیر غلظت پتاسیم و کلسیم در میکوریزایی شدن، دانه رست‌های گیاه ذرت در گلدان‌های حاوی خاک منطقه تندوره رشد داده شدند و در طول رشد با طرح فاکتوریل با غلظت‌های مختلف پتاسیم و کلسیم تیمار شدند. پس از ۸ هفته از کشت گلدانی، ریشه گیاهان جمع‌آوری و به منظور بررسی شدت همزیستی میکوریزایی، به روش *Hayman* و *Philips* با لاکتو فنول کاتن بلو رنگ‌آمیزی شدند. ریشه و اندام هوایی گیاهان به صورت مجزا به منظور تعیین وزن خشک و سنجش مقدار عناصر معدنی نگهداری شدند. بر مبنای نتایج به‌دست آمده عناصر کلسیم و پتاسیم با هم در محدوده خاصی از غلظت حالت سینرژیستی دارند، در حالی‌که در غلظت‌های زیاد حالت آنتاگونیستی یافته و باعث کاهش درصد همزیستی می‌شوند. همبستگی مثبتی بین درصد همزیستی ریشه با میزان کلسیم و پتاسیم جذب شده در اندام هوایی وجود دارد.

مقدمه

پارک ملی تندوره با مساحت ۷۳۴۳۵ هکتار در ناحیه خشک شمال خراسان واقع شده است. خصوصیات طبیعی و تفاوت‌های اقلیمی بین نقاط پست و مرتفع این پارک باعث تنوع در پراکنش گیاهان آن شده است. شناخت عوامل مؤثر ادافیک و زیستی در حفظ، احیا و توسعه گیاهان در مناطق خشک و نیمه خشک نظیر پارک واژه‌های کلیدی: پارک ملی تندوره، پتاسیم، تنوع گیاهی، ذرت، کلسیم، کشت گلدانی، میکوریزا، ویکولار، ریاسکولار.

ملی تندوره حائز اهمیت است [۲]. تحقیقات نشان داده است که همزیستی میکوریزایی نقش بسیار مهمی در استقرار، پایداری و توسعه جوامع گیاهی ایفا می‌کند [۱۹]، [۳۱]. قارچ‌های همزیست میکوریزایی اثر کیفی مثبت در رشد و تغذیه گیاه میزبان دارند. تحقیقات زیادی در زمینه اثر این همزیستی بر جنبه‌های فیزیولوژیک گیاهان انجام شده است و نتایج نشان داده که میکوریزا جذب عناصر N, P, S, K, Mg, Ca, Mn و Fe را افزایش می‌دهد [۹]، [۲۳]. اهمیت این همزیستی در مورد جذب فسفر و عناصر غیرمتحرک در شرایط تنش بسیار بارز است [۱۲]، [۲۰]، [۲۴]، [۲۵]، [۲۶]. همچنین گزارش‌های دیگر نشان داده است که با آلوده شدن ریشه‌های گیاه میزبان به قارچ‌های میکوریزایی مقاومت به تنش خشکی در گیاه افزایش می‌یابد [۱۷]. در گیاهانی که با قارچ‌های میکوریزی همزیستی دارند مقاومت به بیماری‌های خاک‌زاد و عوامل بیماری‌زا افزایش می‌یابد [۲۴]. از دیگر دلایل اهمیت این قارچ‌ها، تثبیت نیتروژن‌های روان در مناطق کویری و بیابانی و کاهش میزان فرسایش خاک است که در نهایت باعث بهبود ساختار خاک می‌گردد [۷]. قارچ‌های میکوریزی با انباشت داخلی فلزات سنگین و در نتیجه جلوگیری از انتقال بیش‌تر آن به گیاه میزبان مؤثرند و صدمه سمیت این فلزات به گیاه را می‌کاهند [۴]، [۱۹].

مواد و روش‌ها

زمان و نحوه نمونه‌برداری

در این تحقیق از نمونه‌های خاک و ریشه برداشته شده در فصل بهار استفاده شد. نمونه برداری از گیاهان غالب و خاک منطقه به صورت تصادفی از هفت ایستگاه در جهت‌های شمالی، شرقی، جنوبی و غربی در هر ایستگاه حداقل از دو پلات (۱۰ x ۱۰ متری) انجام گرفت (جدول ۱). نمونه‌های خاک از عمق صفر تا ۳۰ سانتی‌متری ریزوسفر هر گیاه در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد به آزمایشگاه منتقل شدند. در آزمایشگاه نمونه‌های خاک را در دمای محیط به مدت ۴۸ ساعت خشک کرده و پس از الک کردن با الک دو میلی‌متری، نمونه‌های مربوط به هر پلات با هم مخلوط شد تا زمان جداسازی و شناسایی اسپورها در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند. نمونه‌های خاک و ریشه در آزمایشگاه تحت سه آزمون آنالیز فیزیکی و شیمیایی خاک، آنالیز زیستی شمارش اسپورهای قارچ‌های میکوریزایی و انجام برش‌های طولی نوک ریشه‌ها برای تعیین نوع میکوریزا قرار گرفتند. گیاهان جمع‌آوری شده منطقه با استفاده از کلیدهای شناسایی موجود [۳]، [۵]، [۱۴]، [۱۵] شناسایی شدند.

جداسازی اسپورقارچ‌ها از خاک

برای جداسازی اسپورهای موجود در هر نمونه خاک از روش الک مرطوب و سانتریفوژ ساکارزی با شیب ۶۰ درصد ۹۰۰ دور به مدت ۲ دقیقه استفاده شد [۱]. تعداد اسپورها در یک گرم خاک هر پلات به دست آمد.

جدول ۱. کدهای مشخص‌کننده ایستگاه‌های منطقه و مفاهیم مربوط به آن‌ها

ارتفاع از سطح دریا (m)	مختصات جغرافیایی		نام محل*	کد ایستگاه
	عرض شمالی	طول شرقی		
۱۲۱۶	۳۷ ۲۳ ۳۵	۵۸ ۴۹ ۷۸۵	دهنه دره بید	TND-141
۱۱۵۵	۳۷ ۲۳ ۳۱۵	۵۸ ۵۰ ۲۲۷	چلمیر	TND-142
۱۲۸۰	۳۷ ۳۳ ۱۴۷	۵۸ ۳۸ ۱۴۲	غرب پاسگاه علی بولاغ	TND-143
۱۳۰۰	۳۷ ۳۲ ۸۷۷	۵۸ ۳۷ ۲۰۹	جنوب پاسگاه علی بولاغ	TND-144
۱۵۰۰	۳۷ ۳۱ ۳۱۷	۵۸ ۳۶ ۶۳۷	اورته بولاغ	TND-145
۱۸۸۳	۳۷ ۳۰ ۶۱۵	۵۸ ۳۴ ۶۰۰	بین اورته بولاغ و تیوان	TDN-146
۲۳۶۰	۳۷ ۲۷ ۷۷۱	۵۸ ۳۵ ۱۷۴	تیوان	TND-147

* - تمام ایستگاه‌ها بکر و دست نخورده‌اند

شناسایی قارچ‌های میکوریز و زیکولار آربوسکولار

اسپورهای جداسازی شده با استفاده از استریو میکروسکوپ بر اساس ویژگی‌های مورفولوژیک نظیر شکل، رنگ و اندازه به دسته‌های مشخص تقسیم شدند. با توجه به مشخصات ثبت شده هر اسپور و با استفاده از کلیدهای شناسایی [۲۹] و سایت INVAM نام علمی هر گونه مشخص شد.

تهیه برش‌های میکروسکوپی از ریشه‌های نمونه‌برداری شده

از میان ریشه‌های هر نمونه گیاهی ریشه‌های نازکتر حدود یک میلی‌متر قطر برش‌های طولی دستی یافتند. سپس نمونه‌ها با روش هیمن^۱ و فلیپس^۲ [۲۷] با لاکتو فنول کاتن بلو رنگ‌آمیزی شده، با میکروسکوپ نوری الیمپوس (BH-2) مشاهده و بررسی شد و عکسبرداری از آلودگی به قارچ‌های میکوریزایی انجام شد.

پارامترهای اکولوژیک ارزیابی شده

در این پژوهش پارامترهای تراکم، پوشش و فراوانی در هر پلات اندازه‌گیری و محاسبه شد. سپس از روی این داده‌ها تراکم نسبی، پوشش نسبی و فراوانی نسبی تعیین شد و با توجه به کمیت‌های اخیر درجه اهمیت و شاخص چیرگی یا غالبیت هر گونه محاسبه شد.

۱-Hayman

۲-Philips

بررسی‌های فیزیولوژیک تغذیه و میکوریزا در کشت گلدانی

آماده سازی خاک

به منظور انجام آزمایش‌های گلدانی در تابستان ۱۳۸۳ از یکی از ایستگاه‌های منطقه (ایستگاه ۴) در چهار جهت مختلف از ۳ پلات نمونه‌برداری شد. پس از برداشت خاک و انتقال به آزمایشگاه نمونه‌های خاک با هم مخلوط شدند و قسمتی از آن جهت تعیین بافت و ترکیب عناصر غذایی به آزمایشگاه خاک‌شناسی ارسال شد

کشت گلدانی ذرت

دانه‌های ذرت پس از ضد عفونی با شوینده و هیپوکلریت سدیم ۲۰٪ و جوانه‌زنی در پتری دیش حاوی کاغذ صافی واتمن No.1 خیس به گلدان‌های پلاستیکی حاوی یک کیلو گرم خاک منتقل شدند و در طول رشد با یک طرح فاکتوریل با ۴ تکرار با غلظت‌های مختلف پتاسیم و کلسیم تیمار شدند. در این آزمایش از خاک طبیعی منطقه استفاده شده و ترکیب عناصر غذایی متناسب با نتایج آنالیز خاک برای هر تیمار تنظیم شد. تیمارها شامل: $K1=735 \text{ ppm}$ ، $K2=980 \text{ ppm}$ ، $Ca1=373 \text{ ppm}$ ، $Ca2=497 \text{ ppm}$ بود. همچنین غلظت‌های توام دو عنصر بدین ترتیب اعمال شد: $K1Ca1$ (غلظت‌های توام 735 ppm پتاسیم و 373 ppm کلسیم)، $K1Ca2$ (غلظت‌های 735 ppm پتاسیم و 497 ppm کلسیم)، $K2Ca1$ (980 ppm پتاسیم و 373 ppm کلسیم)، $K2Ca2$ (980 ppm پتاسیم و 497 ppm کلسیم). به منظور مقایسه از خاک منطقه با آبیاری با آب مقطر و خاک بدون میکوریزا که از طریق اتوکلاو کردن خاک طبیعی به مدت ۲ ساعت حرارت در ۱۲۱ درجه سانتی‌گراد در فشار ۱/۵ بار به دست آمده بود استفاده شد. پس از گذشت ۲ ماه و اطمینان از میکوریزایی شدن ریشه‌ها، گیاهان را از گلدان‌ها خارج کرده وزن تر و خشک ریشه، اندام هوایی به طور مجزا پس از خشکاندن روی کاغذ صافی تعیین شد. ریشه و اندام هوایی گیاهان به صورت مجزا برای سنجش مقدار عناصر معدنی نگهداری شدند. محتوای کلسیم و پتاسیم ریشه و ساقه پس از خاکستر کردن با استفاده از دستگاه جذب اتمی Shimadzu مدل A7-670 ساخت ژاپن تعیین شد. در این تحقیق، احتمال انباشته شدن یون‌ها در خاک اندازه‌گیری نشد.

تعیین همزیستی در ریشه گیاه ذرت

اندازه‌گیری شدت همزیستی میکوریزایی با رنگ‌آمیزی ذکر شده در مورد ریشه‌های جمع‌آوری شده از منطقه انجام شد. شدت همزیستی میکوریزی بر اساس روش لیندرمن^۱ و بیرمن^۲ [۱۸] تعیین شد. در این روش ابتدا از هر تکرار، ۱۰۰ قطعه یک سانتی‌متری از ریشه جدا شده و پس از رنگ‌آمیزی، تمامی آن‌ها در زیر میکروسکوپ مشاهده شدند. وجود هیف قارچ، آرباسکول یا وزیکول در هر قطعه به منزله میکوریزی بودن آن قطعه بوده و بر این اساس میزان تقریبی طول ریشه همزیست شده پس از مشاهده قطعات به صورت درصد کلونیزاسیون ریشه تعیین شد.

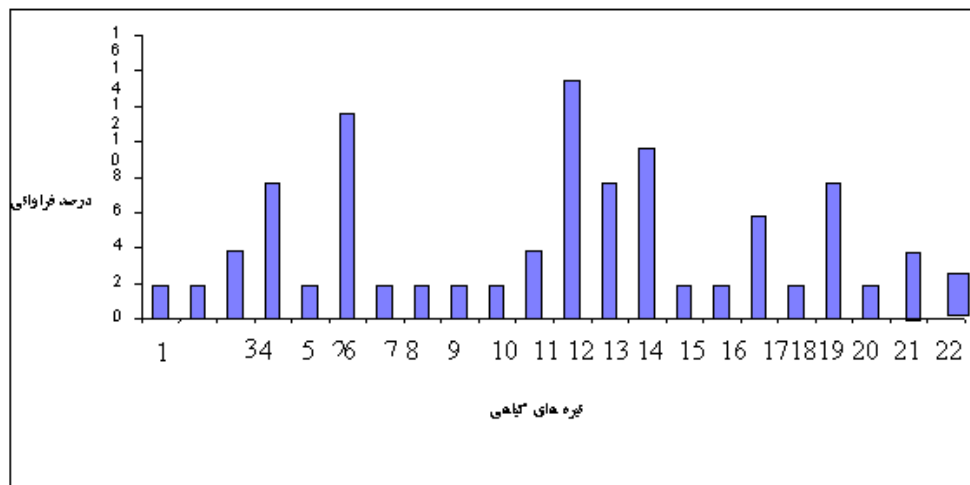
۱-Linderman ۲-Bierman

تحلیل آماری

آزمایش‌های گلدانی در قالب طرح دو فاکتوری بلوک‌های کامل تصادفی شامل تیمارهای بدون میکوریزا، غلظت‌های مختلف کلسیم و پتاسیم در ۴ تکرار انجام شد و همه داده‌های حاصل در هر تیمار به کمک نرم‌افزار SPSS و با استفاده از آنالیز واریانس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. محاسبه احتمال معنی‌دار بودن تفاوت‌ها، در تیمارهای مختلف و برهم‌کنش آن‌ها، در سطح ۱ و ۵ درصد انجام شد.

نتایج

گونه‌های گیاهان بررسی شده شامل ۵۳ گونه در ۲۲ خانواده بودند. ۲۸ گونه از میان گونه‌های شناسایی شده گیاه دارویی هستند که به ۱۳ خانواده تعلق دارند. تیره‌های *Poaceae* با ۱۳/۴۶ درصد (۷ گونه)، *Asteraceae* با ۱۱/۵۴ درصد (۶ گونه) و *Labiatae* با ۹/۶۲ درصد (۵ گونه) به ترتیب بیش‌ترین غنای گونه‌ای را در پارک ملی تندوره دارا هستند (شکل ۱). ۵۰ گونه از ۵۳ گونه گیاهی و ۲۶ گونه از ۲۸ گونه گیاه دارویی میکوریزایی بودند (جدول ۲). میکوریزای وزیکولار آریوسکولار رایج‌ترین نوع میکوریزا بود.

شکل ۱. فراوانی گونه‌های تیره‌های گیاهان پارک ملی تندوره در منطقه بررسی شده، بهار ۱۳۸۲
 ۱. *Aceraceae*. ۲. *Boraginaceae*. ۳. *Caprifoliaceae*. ۴. *Caryophyllaceae*. ۵. *Chenopodiaceae*. ۶. *Dipsacaceae*. ۷. *Compositae (Asteraceae)*. ۸. *Convolvulaceae*. ۹. *Cruciferae*. ۱۰. *Cupressaceae*. ۱۱. *Dipsacaceae*. ۱۲. *Ephedraceae (Poaceae)*. ۱۳. *Gramineae (Poaceae)*. ۱۴. *Hypericaceae*. ۱۵. *Labiatae (Lamiaceae)*. ۱۶. *Malvaceae*. ۱۷. *Moraceae*. ۱۸. *Papilionaceae*. ۱۹. *Resedaceae*. ۲۰. *Rosaceae*. ۲۱. *Scrophulariaceae*. ۲۲. *Solanaceae*. ۲۳. *Umbelliferae*.

هفت گونه از جنس *Glomus* شناسایی شدند که عبارتند از: *G. caledonium*, *G. clarum constrictum*, *G.G. deserticola*, *G. etunicatum*, *G. geosporum*, *G. macrocarpum* میانگین فراوانی اسپورهای اندو میکوریزایی در دو فصل بهار و پاییز در پارک ملی تندوره در جدول ۳ نشان داده شده است. روند فراوانی

اسپورها در ایستگاه‌های پایین‌تر (ایستگاه‌های ۱ و ۲) با ارتفاع متوسط ۱۱۷۵ متر بیش‌ترین و در ایستگاه‌های میانی در محدوده ارتفاعی ۱۳۰۰ تا ۱۵۰۰ متری به طور نسبی اسپور کمتری دیده می‌شود. این روند در ارتفاعات ۱۸۰۰ متری افزایش نسبی نسبت به ایستگاه‌های میانی را نشان می‌دهد ولی در ارتفاع ۲۳۶۰ متری مجدداً روند کاهشی در فراوانی اسپورها وجود دارد و تفاوت چشمگیری بین فراوانی اسپورها در دو فصل دیده نشد ($\alpha = 0/05$)

جدول ۲. فهرست اسامی گیاهان غالب منطقه بررسی شده پارک ملی کویر، بهار ۱۳۸۲

تیره گیاهی	نام علمی گونه گیاهی	نام فارسی گونه گیاهی	میکوریزا
	<i>Festuca sp.</i>	علف بره - فستوکا	+
	<i>Lolium rigidum</i>	چچم سخت	+
	<i>Melica persica</i>	ملیکا	+
	<i>Pennisetum orientale</i>		+
Hypericaceae	<i>Hypericum asperulum</i>	گل راعی لرستانی	+
	<i>Hypericum helianthemoides</i>	گل راعی زاگرسی	+
	<i>Hypericum perforatum</i>	گل راعی	+
	<i>Hypericum scabrum L.</i>	گل راعی دیپیمی	+
Labiatae (Lamiaceae)	<i>Nepeta sp.</i>	پونه	؟
	<i>Salvia sp.</i>	مریم گلی	+
	<i>Scutellaria luteo-coerulea</i>	بشقابی عشق‌آبادی	+
	<i>Teucrium polium L.</i>	کلپوره - مریم نخودی	+
	<i>Thymus kotschyanus</i>	اوشن	+
Malvaceae	<i>Krascheninnikovia ceratoides</i> Guldeust	پنیرک	+
Moraceae	<i>Ficus carica L.</i>	انجیر	+
Papilionaceae	<i>Astragalus spp.</i>	گون	+
	<i>Colutea sp.</i>	دغدغک	؟
	<i>Colutea persica Boiss.</i>	سلمک توت گنجشکی	؟
Resedaceae	<i>Reseda lutea L.</i>	ورث	+
Rosaceae	<i>Amygdalus haussknechtii</i>	بادام زاگرسی	+
	<i>Cotoneaster orata Pojark.</i>	شیرخشت خراسانی	+
	<i>Rosa beggeriana</i>	رز سفید	+
	<i>Rosa canina L.</i>	نسترن وحشی	+
Scrophulariaceae	<i>Verbascum sp.</i>	خرگوشک - گل ماهور	+
Solanaceae	<i>Hyoscyamus niger L.</i>	بذرالینج	+
	<i>Lycium depressum</i>	دیوخاز مینابی	+
Umbelliferae	<i>Scarioila orientalis</i>		

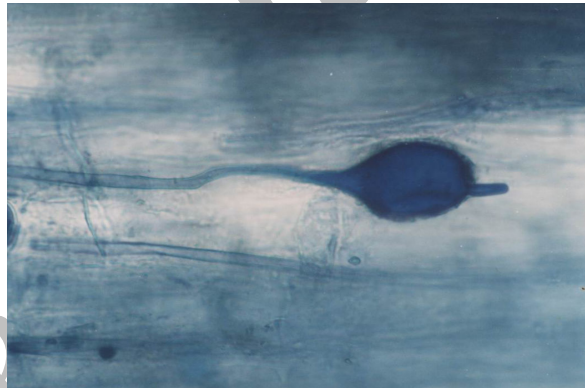
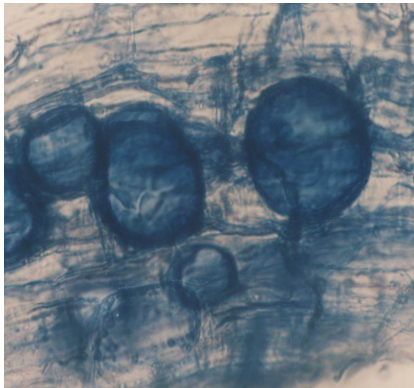
بیش‌ترین شاخص چیرگی و ضریب اهمیت گونه‌های گیاهی به ترتیب مربوط به *Juniperus excelsa*، *Artemisia sp.* و *A.aucheri*، *Astragalus sp.* است. کمترین و بیش‌ترین پوشش نسبی به ترتیب مربوط به گونه‌های *Juniperus excelsa* و *Artemisia sp.* است. بیش‌ترین تراکم نسبی به ترتیب در گیاهان، *Pennisetum* و کمترین آن در مورد *Ficus carica*، *Amygdalus haussknechtii* و *Cotoneaster sp.*

Verbascum sp. orientale دیده شد (جدول ۴). وزیکول، آرباسکول و ریشه قارچ‌های اندومیکوریزایی در سلول‌های ریشه قابل مشاهده بود (شکل ۲).

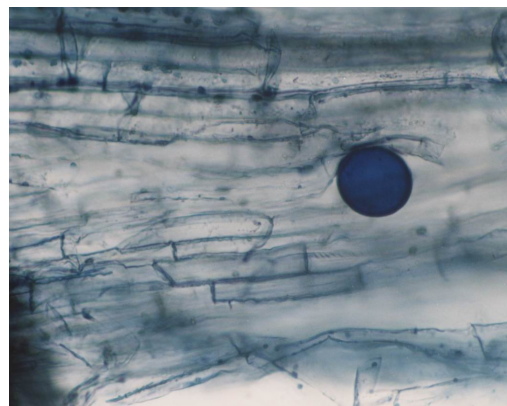
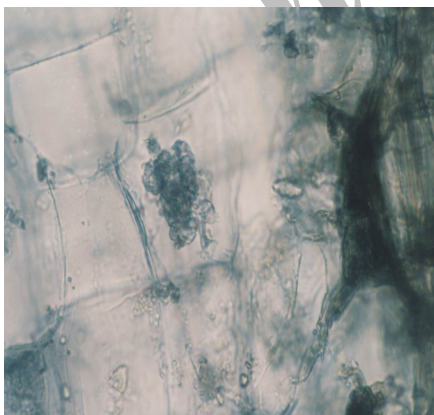
جدول ۳. فراوانی تعداد اسپور قارچ‌های اندومیکوریزی در ایستگاه‌های مختلف پارک ملی تندوره

میانگین	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	ایستگاه
								فصل
۱۴۶	۹۷	۱۲۱	۱۰۹	۷۴	۹۹	۲۴۱	۲۸۳	بهار
۱۴۲	۹۰	۱۴۰	۹۶	۷۵	۸۶	۲۸۱	۲۲۶	پاییز

* اعداد میانگین ۲ تا ۴ پلات هستند

- وزیکول‌های اندازه متوسط و متراکم با ریشه‌های فراوان *Gundelia tourneforti* رنگ‌آمیزی با لاکتوفنل کاتن - بلو. بزرگ‌نمایی ۴۰۰
 - وزیکول‌های اندازه متوسط و متراکم با ریشه‌های فراوان *Melica persica* قارچی در رنگ‌آمیزی با لاکتوفنل کاتن - بلو. بزرگ‌نمایی ۴۰۰

- آرباسکول خوشه‌ای در ریشه گیاه *Astragalus sp* رنگ‌آمیزی با لاکتوفنل کاتن - بلو. بزرگ‌نمایی ۴۰۰
 - وزیکول کوچک در ریشه گیاه *Acanthophyllum sp* رنگ‌آمیزی با لاکتوفنل کاتن - بلو. بزرگ‌نمایی ۴۰۰
 شکل ۲. ساختارهای اندومیکوریزای وزیکولار- آرباسکولار در گونه‌های مختلف پارک ملی تندوره

جدول ۴. نتایج حاصل از اندازه‌گیری پارامترهای اکولوژیکی و حضور گونه‌ها

ردیف	نام علمی گونه گیاهی	فراوانی نسبی	تراکم نسبی	پوشش نسبی	ضریب اهمیت	شاخص چیرگی
۱	<i>Acanthophyllum sp.</i>	۰/۹۸	۱	۰/۰۳۷۷	۵/۸۳	۰/۰۱
۲	<i>Aeluropus macrostachyas</i>	۲/۹	۲/۷	۰/۰۷۱۳	۵/۶۷	۰/۰۲۸
۴	<i>Artemisia aucheri</i>	۰/۹۸	۰/۴	۰/۴۷۳	۱/۸۵	۰/۰۰۹۲
۵	<i>Artemisia sp.</i>	۰/۹۸	۱/۴	۰/۰۰۴۷	۲/۳۸	۰/۰۱۱
۶	<i>Artemisia tenuisecta</i>	۰/۹۸	۴/۱	۰/۰۹۶۱	۵/۱۷	۰/۰۲۵
۷	<i>Astragalus sp.</i>	۰/۹۸	۲/۲۵	۰/۰۱۳۲	۳/۲۴	۰/۰۱۶
۸	<i>Chenopodium foliosum</i>	۰/۹۸	۰/۴	۰/۱۱۸	۱/۴۹	۰/۰۰۷۴
۹	<i>Cotoneaster ovata</i>	۰/۹۸	۲/۲	۰/۰۲۹۸	۳/۲۰	۰/۰۱۶
۱۰	<i>Cotoneaster sp.</i>	۲/۹	۹/۸	۰/۲۰۶	۱۱/۹۰	۰/۰۵۹
۱۱	<i>Ephedra distachya</i>	۱/۹۶	۴/۳	۰/۱۳۵	۶/۳۹	۰/۰۳۲
۱۲	<i>Ephedra major</i>	۵/۸	۶/۳	۰/۱۹۷	۱۲/۲۹	۰/۰۶۱
۱۳	<i>Ficus carica</i>	۱/۹۶	۷	۰/۰۶۴	۹/۰۲	۰/۰۴۵
۱۴	<i>Gundelia tournefortii</i>	۰/۹۸	۱/۴	۰/۰۷۶	۲/۴۵	۰/۰۱۲
۱۵	<i>Hyoscyamus niger</i>	۰/۹۸	۱	۰/۰۴۵۶	۲/۰۲	۰/۰۱
۱۶	<i>Juniperus excelsa</i>	۰/۹۸	۰/۶۱	۰/۱۵۳	۱۱/۷۴	۰/۰۸۷
۱۷	<i>Lolium rigidum</i>	۰/۹۸	۰/۴	۰/۲۴۱	۱/۶۲	۰/۰۰۸۷
۱۸	<i>Melica persica</i>	۱/۹۶	۱/۴	۰/۰۸۸۹	۳/۴۴	۰/۰۱۷

(ادامه جدول ۴)

۰/۰۱	۲/۱۴	۰/۵۵۵	۱/۲	۰/۳۹	<i>Nepeta sp.</i>	۱۹
۰/۰۱۴	۲/۸۳	۰/۰۷۵۳	۰/۸	۱/۹۶	<i>Pteropyrum olivieri</i>	۲۰
۰/۰۵۸	۱۱/۶	۰/۳۳۳	۴/۵	۶/۸	<i>Rosa beggeriana</i>	۲۱
۰/۰۲۲	۴/۴۴	۰/۱۵۷	۳/۹	۰/۳۹	<i>Rosa carina</i>	۲۲
۰/۰۳	۳/۰۷۶	۰/۰۹۶۱	۵	۰/۹۸	<i>Salvia sp.</i>	۲۳
۰/۰۱۳	۲/۷۲	۰/۳۶۸	۰/۴	۱/۹۶	<i>Scariola orientalis</i>	۲۴
۰/۰۰۹	۱/۸۱	۰/۰۱۰	۰/۸۲	۰/۹۸	<i>Scutellaria sp.</i>	۲۵
۰/۰۰۷	۱/۴۰	۰/۰۲۱۷	۰/۴	۰/۹۸	<i>Teucrium polium</i>	۲۶
۰/۰۱	۲/۱۹	۰/۰۱۶۳	۱/۲	۰/۹۸	<i>Thymus kotschyanus</i>	۲۷
۰/۰۰۸	۱/۶۱	۰/۰۳۲۶	۰/۶	۰/۹۸	<i>Verbascum sp.</i>	۲۸
۰/۰۰۹	۱/۹۸	۰/۰۰۹۴	۰/۶	۰/۹۸	<i>Hypericum helianthomoides</i>	۲۹
۰/۰۱۷	۳/۳۹	۰/۰۳۳۴	۱/۴	۱/۹۶	<i>Hypericum asperulum</i>	۳۰
۰/۰۱۴	۲/۹۸	۰/۰۲۰۳	۱	۱/۹۶	<i>Hypericum perforatum</i>	۳۱
۰/۰۶۳	۱۲/۷	۲/۷	۲/۲	۷/۸	<i>Juniperus excelsa</i>	۳۲
۰/۰۱۵	۲/۹۹	۰/۰۳۲۷	۱	۱/۹۶	<i>Krascheninnikovia ceratoides</i>	۳۳
۰/۰۱۹	۳/۸۵	۰/۰۹۰۶	۱/۸	۱/۹۶	<i>Lepidum persicum</i>	۳۴
۰/۰۲۲	۴/۵۴	۰/۰۴۵۷	۲/۶	۱/۹	<i>Lolium rigidum</i>	۳۵
۰/۰۰۷۶	۱/۵۲	۰/۱۳۵	۰/۴۱	۰/۹۸	<i>Lonicera sp.</i>	۳۶
۰/۰۰۷۹	۱/۵۹	۰/۲۰۶	۰/۴۱	۰/۹۸	<i>Lonicera nummlarifolia</i>	۳۷

(ادامه جدول ۴)

۰/۰۱۴	۲/۹۴	۰/۱۶۲	۰/۸۲	۱/۹۶	<i>Lycium depressum</i>	۳۸
۰/۰۲۱	۴/۳۴	۰/۰۴۱	۱/۴	۲/۹	<i>Melica persica</i>	۳۹
۰/۰۱	۲/۱۹	۰/۰۱۱۳	۱/۲	۰/۹۸	<i>Nepeta sp</i>	۴۰
۰/۰۰۷۸	۱/۷۸	۰/۰۰۷۵	۰/۰۸	۰/۹۸	<i>Onosma dichroanthum</i>	۴۱
۰/۰۰۷	۱/۳۹	۰/۰۱۲۲	۰/۴	۰/۹۸	<i>Penniseum orientale</i>	۴۲
۰/۰۲	۴/۰۱	۰/۰۵۲۱	۲	۱/۹۶	<i>Pervoskia abrotanoides</i>	۴۳
۰/۰۲۴	۴/۸۳	۰/۱۳۹	۱/۸	۲/۹	<i>Pteropyrum olivieri</i>	۴۴
۰/۰۱۳	۲/۶	۰/۰۲۹۵	۱/۶	۰/۹۸	<i>Reseda lutea</i>	۴۵
۰/۰۱۶	۳/۱۹	۰/۴۳۶	۰/۸	۱/۹۶	<i>Rosa beggeriana</i>	۴۶
۰/۰۱۷	۳/۳۷	۰/۶۱۳	۰/۸	۱/۹۶	<i>Rosa canina</i>	۴۷
۰/۰۲۲	۴/۵۷	۰/۰۷۸	۱/۶	۲/۹	<i>Salvia sp.</i>	۴۸
۰/۰۰۷۹	۱/۵۹	۰/۰۰۵۶	۰/۶۱	۰/۹۸	<i>Scariola orientalis</i>	۴۹
۰/۰۱۷	۳/۳۵	۰/۰۵۷۹	۲/۴	۰/۹	<i>Scuellaria sp.</i>	۵۰
۰/۰۲۲	۴/۵۰	۰/۰۴۲	۲/۵	۱/۹۶	<i>Teucrium polium</i>	۵۱
۰/۰۱۱	۲/۳۹	۰/۰۱۹	۱/۴	۰/۹۸	<i>Thymus kotschyanus</i>	۵۲
۰/۰۰	۱/۳۸	/۰۰۷	۰/۴	۰/۹۸	<i>Verbascum sp.</i>	۵۳

نتایج آنالیز بافت خاک و عناصر فسفر، پتاسیم، کلسیم، منیزیوم و نیز درجه شوری و اسیدی (pH) خاک منطقه بررسی شده تندوره در جدول ۵ ارائه شده است. تفاوت معنی‌داری در میزان pH، شوری، ازت، کلسیم و منیزیم در ایستگاه‌های بررسی شده دیده نشد. شوری خاک کمتر از یک و در حد مطلوب بود. فقط در محدوده ایستگاه میانی (پلات ۱۵) شوری متوسط بود. مقدار کلسیم و منیزیوم در حد مطلوب بود. ازت کل و پتاسیم خاک

متوسط تا زیاد و فسفر در حد مطلوب بود. تفاوت چندانی بین ایستگاه‌های مختلف دیده نشد. با وجود این، ایستگاه ۴ در ارتفاع ۱۳۰۰ متری میزان کلسیم و منیزیم زیادی را در خاک خود داشت. بافت خاک سیلتی- لومی و در چند پلات میان دست لومی است. به منظور آزمایش‌های گلدانی نمونه خاک ایستگاه بالادست از محدوده ۱۸۰۰ متری جمع‌آوری و تجزیه شد. نتایج آنالیز خاک (جدول ۶) نشان می‌دهد که بافت خاک لومی (شن ۴۶ درصد)، و pH نزدیک خنثی (۷/۶) هستند. شوری در حد طبیعی ($1/5 \text{ dsm}^{-1}$) میزان قابل جذب پتاسیم ۴۹۰ ppm و کلسیم قابل جذب در عصاره اشباع ۲۴۸ ppm یا ۱۱/۲ میلی‌اکی والان بر لیتر است. مقدار فسفر قابل جذب ۱۲/۶ ppm است. برش‌های طولی و ارزیابی ریشه‌های کامل رنگ‌آمیزی شده در زیر میکروسکوپ نشان داد که ریشه‌های نرت در نمونه خاک بیابانی با قارچ‌های میکوریزایی همزیست شده و ریشه و وزیکول می‌سازند (شکل ۳).

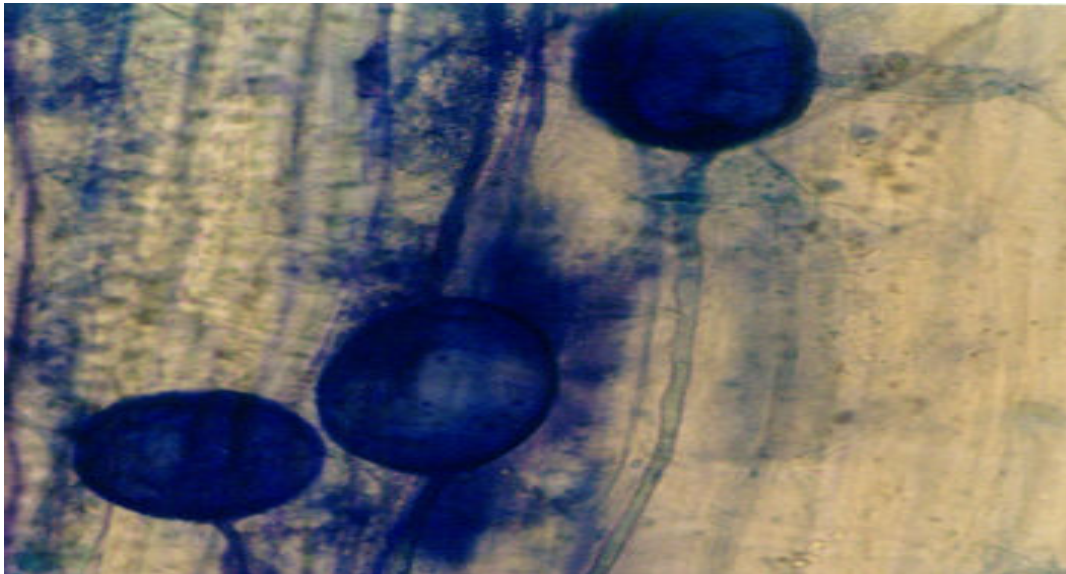
جدول ۵. ویژگی‌های خاک منطقه بررسی شده در پارک ملی تندوره بهار ۱۳۸۲

شماره ایستگاه	منیزیم محلول عصاره اشباع meq/l	کلسیم محلول عصاره اشباع meq/l	فسفر قابل جذب ppm	پتاسیم قابل جذب ppm	ازت کل % (N)	بافت	شن %	سیت %	رس %	شوری Ece dsm ⁻¹	اسیدیته گل اشباع pH
۱	۲/۸۵a	۳/۴a	* b۵۹	۳۵۸	۰/۲۴a	سیلتی- لومی	۳۷	۵۸	۵	۰/۴۲a	۷/۶۱a
۲	۲/۴۵a	۳/۰۲a	۱۹/۶a	۲۲۰	۰/۳۲a	سیلتی- لومی	۳۵/۵	۵۵/۲۵	۹/۲۵	۰/۵۹a	۷/۵۶a
۳	۱/۳۷a	۲/۸a	a۱۵/۳	۲۴۹	۰/۱a	سیلتی- لومی	۲۹/۲۵	۶۳	۶/۵	۰/۴۶a	۷/۵۵a
۴	۴/۳۶a	۲/۷۸a	a۲۹/۷	۲۳۲	۰/۲۶a	سیلتی- لومی	۳۵	۵۹/۴	۵/۶	۰/۷۸a	۷/۴۸a
۵	۱/۲۷a	۲/۴۷a	a۱۳/۹	۱۶۶	۰/۰۹۵a	سیلتی- لومی	۳۶/۲۵	۵۲/۴	۹/۶	۰/۴۴a	۷/۵۲a
۶	۱/۷۷a	۲/۴۷a	a۱۶/۹	۲۷۶	۰/۱۷a	سیلتی- لومی	۲۸/۵	۶۷/۲۵	۴/۲۵	۰/۴۵a	۷/۴۴a
۷	۲/۱a	۲/۴۳a	a۲۱/۸	۲۸۰	۰/۱۵۶a	سیلتی- لومی	۳۰/۳	۶۳/۶	۵/۶	۰/۴۷a	۷/۵۱a

*حروف مشابه به معنای وجود نداشتن اختلاف معنی‌دار است

جدول ۶. نتایج آنالیز خاک به منظور انجام آزمایش‌های گلدانی

هدایت الکتریکی ds/m	pH	بافت	درصد اشباع	SAR	Mg در عصاره اشباع Meq/l	K در عصاره اشباع Meq/l	Cl در عصاره اشباع Meq/l	Na در عصاره اشباع Meq/l	کلسیم Ca (ppm)	فسفر قابل جذب P(ava)ppm	پتاسیم قابل جذب K(ava)ppm	% Sand شن	% Silt لای	% Clay رس
۱/۵	۷/۶	L	۴۰	۰.۸ ۲/	۲ ۱۱	۰/۶۵	۸	۴/۹	۲۴ ۸	۱۲/۶	۴۹۰	۴۶	۳ ۸	۱۶

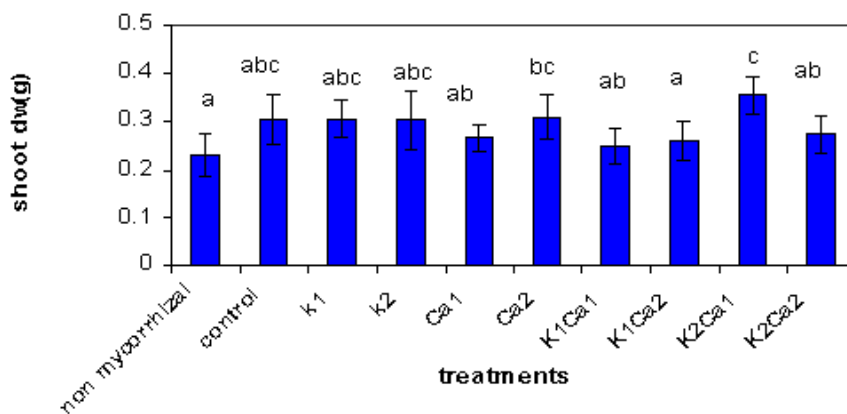

شکل ۳. ساختارهای وزیکول و آرباسکول حاصل از خاک طبیعی در ریشه گیاه ذرت (پس از ۲ ماه)

نتایج بررسی اثر تیمارهای مختلف بر ذرت

وزن خشک اندام هوایی

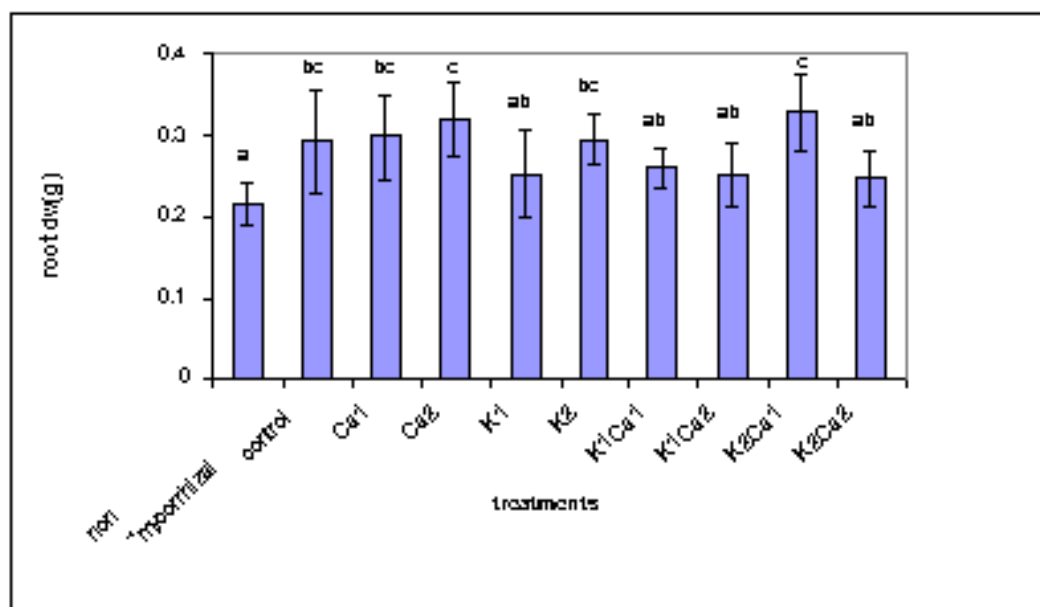
نتایج مربوط به وزن خشک اندام هوایی ذرت در تیمارهای مختلف در شکل ۴ نشان داده شده است. گیاهان ذرت بدون میکوریزا دارای کمترین میانگین وزن خشک اندام هوایی بودند. با افزایش میزان پتاسیم وزن خشک اندام هوایی تغییر نکرد. همچنین در تیمار Ca وزن خشک اندام هوایی تغییر نکرد. بیشترین میزان وزن خشک در تیمار K2Ca1 مشاهده می‌شود.

شکل ۴. متوسط وزن خشک اندام هوایی ذرت در شرایط تیمارهای مختلف کلسیم و پتاسیم در حضور یا فقدان میکوریزا در بستر خاک طبیعی اعداد مشابه وجود نداشتن اختلاف معنی‌دار را نشان می‌دهد Ca.=248 ppm K.=490ppm تعداد تکرارها ۴، error bars نشان‌گر SD

وزن خشک ریشه

نتایج مربوط به تغییرات میانگین وزن خشک ریشه در شکل ۵ نشان داده شده است. وزن خشک ریشه در تیمار بدون میکوریز به طور معنی‌داری ($P < 0/01$) نسبت به شاهد کاهش یافته است. بیش‌ترین میزان وزن خشک ریشه در تیمار K_2Ca_1 و Ca_2 دیده شد. افزودن کلسیم یا پتاسیم تأثیر معنی‌داری بر وزن تر ریشه در مقایسه با شاهد نداشت.

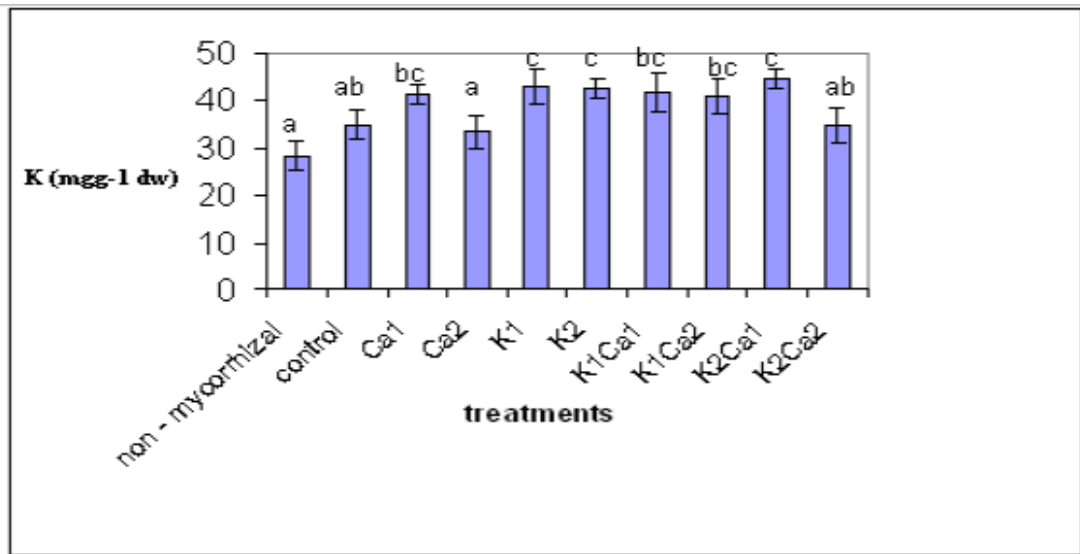
شکل ۵. متوسط وزن خشک ریشه ذرت در شرایط تیمارهای مختلف کلسیم و پتاسیم در حضور یا فقدان میکوریزا در بستر خاک طبیعی اعداد مشابه فقدان اختلاف معنی‌دار را نشان می‌دهد. $Ca=248\text{ ppm}$ $K=490\text{ ppm}$ تعداد تکرارها ۴، error bars نشان‌گر SD.

پتاسیم اندام هوایی

همان‌طور که در شکل ۶ مشاهده می‌شود میزان پتاسیم جذب شده اندام هوایی در ذرت‌های بدون میکوریزا تیمار Ca_2 کاهش می‌یابد. میزان پتاسیم جذب شده در تیمارهای K_1 ، K_2 و K_2Ca_1 به طور معنی‌داری در مقایسه با شاهد افزایش یافت و در سایر تیمارها تفاوت معنی‌داری در مقایسه با شاهد مشاهده نگردید. تغییر معنی‌داری در میزان پتاسیم جذب شده ریشه مشاهده شد.

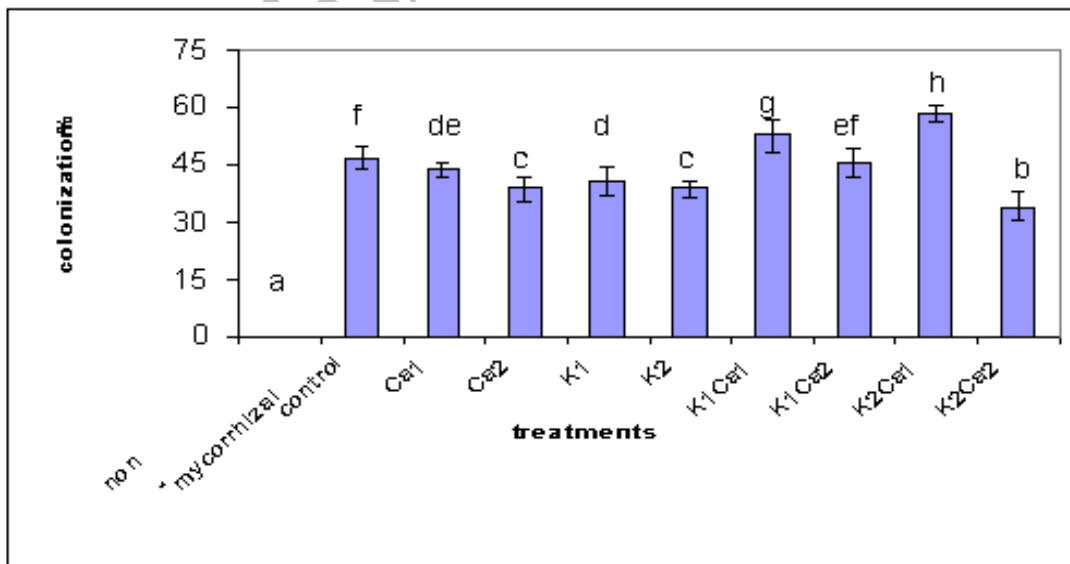
کلسیم ریشه

در اکثر تیمارها میزان کلسیم جذب شده ریشه نسبت به شاهد کاهش یافته است ($P < 0/05$) بیش‌ترین میزان کلسیم ریشه در تیمار K_2Ca_1 مشاهده می‌شود. تغییر معنی‌داری در میزان کلسیم اندام هوایی ذرت‌های بدون میکوریز و شاهد دیده نمی‌شود. افزایش غلظت‌های مختلف K و Ca در مقایسه با شاهد تأثیر معنی‌داری بر میزان کلسیم اندام هوایی نداشت.

شکل ۶. مقدار پتاسیم در اندام هوایی تحت تیمارهای مختلف کلسیم و پتاسیم در بستر خاک طبیعی (حروف مشابه نشانه فقدان اختلاف معنی‌دار است) Ca=248 ppm و K=490 ppm تعداد تکرارها ۴، error bars نشان‌گر SD میزان همزیستی ریشه

نتایج مربوط به میزان همزیستی ریشه در تیمارهای مختلف در شکل ۷ آورده شده است. با افزایش میزان Ca و K به تنهایی، میزان همزیستی ریشه به طور معنی‌داری ($K < 0.05$) کاهش می‌یابد. اما در حضور غلظت‌های توأم یعنی K1Ca1 و K2Ca1 به طور معنی‌داری مقدار همزیستی بیش از شاهد بود و در تیمارهای K2Ca2 باعث کاهش معنی‌داری در میزان همزیستی ریشه شده است.

شکل ۷. میزان همزیستی ریشه ذرت با میکوریزا در تیمارهای مختلف، (حروف مشابه نشانه فقدان اختلاف معنی‌دار است) Ca=248 ppm و K=490 ppm تعداد تکرارها ۴، error bars نشان‌گر SD.

نتایج ضریب همبستگی

نتایج ضریب همبستگی میان درصد همزیستی ریشه، وزن خشک، وزن تر، پتاسیم، کلسیم، در اندام هوایی و ریشه در جداول ۷ و ۸ نشان داده شده است. همان طور که مشاهده می‌شود، در اندام هوایی و ریشه بین وزن خشک و وزن تر همبستگی مثبت دیده می‌شود. در اندام هوایی بین وزن تر و پتاسیم و همچنین با میزان همزیستی ریشه همبستگی منفی وجود دارد که البته معنی‌دار نیست. همبستگی مثبت بین درصد همزیستی ریشه با میزان کلسیم و پتاسیم جذب شده در اندام هوایی وجود دارد. نتایج ضریب همبستگی در ریشه نشان می‌دهد بین وزن تر و میزان کلسیم جذب شده همبستگی منفی وجود دارد که معنی‌دار نیست. همبستگی مثبت بین درصد آلودگی ریشه و میزان کلسیم ریشه مشاهده شد. همبستگی خیلی منفی بین میزان همزیستی ریشه با میزان پتاسیم جذب شده ریشه مشاهده شد.

جدول ۷. نتایج ضریب همبستگی میان درصد آلودگی ریشه، وزن تر، وزن خشک، پتاسیم و کلسیم در اندام هوایی

	fw(g)	dw(g)	Ca (mgg ⁻¹)	K(mgg ⁻¹)
وزن تر (g)		۰/۲۴۶۰	۰/۳۱۲	-۰/۱۳۶
وزن خشک (g)	۰/۲۴۹۰		۰/۲۸۴*	۰/۱۵۴
Ca (mgg ⁻¹)	۰/۳۱۲	۰/۲۸۴*		۰/۰۹۳
K(mgg ⁻¹)	-۰/۱۳۶	۰/۱۵۴	۰/۰۹۳	
آلودگی ریشه	-۰/۰۱۶	۰/۱۸۷	۰/۴۷۳**	۰/۶۷۰**

۰/۰۵*α=

۰/۰۱** α=

جدول ۸. نتایج ضریب همبستگی میان درصد آلودگی ریشه، وزن تر، وزن خشک، پتاسیم و کلسیم در ریشه

	fw(g)	dw(g)	Ca (mgg ⁻¹)	K(mgg ⁻¹)
وزن تر (g)		۰/۲۷۶	-۰/۱۹۸	۰/۱۶۲
وزن خشک (g)	۰/۲۷۶		۰/۰۱۸	۰/۰۸۷
Ca (mgg ⁻¹)	-۰/۱۹۸	۰/۱۸		۰/۰۵۷
K(mgg ⁻¹)	۰/۱۶۲	۰/۰۸۷	۰/۰۵۷	
آلودگی ریشه	-۰/۲۲۱	۰/۰۴۱	۰/۲۸۹*	-۰/۱۰۸

۰/۰۵*α=

بحث

جوامع گیاهی در اکوسیستم‌ها و ثبات آن‌ها تحت تأثیر عوامل متفاوت ادافیکی و شیمیایی است. مقادیر عناصر فسفر، نیتروژن، پتاسیم، کربن آلی، کلسیم و دیگر عناصر قابل جذب و همچنین نوع خاک در رویش گیاهان اهمیت خاصی دارند. میکوریزا یکی از پدیده‌هایی است که در تغذیه گیاه، حفظ و نگهداری اکوسیستم‌ها نقش عمده‌ای دارد. به طور کلی می‌توان گفت بین نوع خاک و مقدار و نوع مواد معدنی خاک و تشکیل میکوریزا رابطه

وجود دارد [۶]، [۷]. پراکنش میکوریزا در خاک‌های مختلف بررسی شده است [۷]. اساساً پراکنش میکوریزا وابسته به کیفیت بافت خاک است و رابطه معکوس با میزان رس آن دارد [۷]، [۱۰]. در این پژوهش، میزان رس در خاک ریزوسفر در فصل بهار زیر ۱۰ درصد بوده است که شرایط مناسب برای وجود اکسیژن در خاک را فراهم ساخته است. pH نزدیک به خنثی و شوری کمتر از یک در بیشتر ایستگاه‌ها در کنار شرایط تهویه مناسب خاک برای میکوریزایی شدن بیش‌تر گونه‌های گیاهی مطلوب است.

اقلیم نیز از عوامل مؤثر بر تراکم‌هاگ‌های میکوریزایی در ریزوسفر است که به طور مستقیم از طریق میزان رطوبت و در نتیجه تهویه خاک تأثیر می‌گذارد. تراکم پوشش گیاهی و ظرفیت نگهداری آب توسط خاک ارتباط مستقیم با میکوریزایی شدن گونه‌های گیاهی دارند [۱۶]. اگر چه خاک منطقه در فصل بهار به جز یک ایستگاه (ایستگاه ۱۵) شوری در حد طبیعی داشته است، به نظر می‌رسد قارچ‌های میکوریزایی منطقه تندوره به این مقدار شوری سازش پیدا کرده باشند. سازش پذیری میکوریزا به شوری در منابع مختلف آمده است [۱۶]، [۱۷]، [۳۰]. سازش پذیری گونه‌های میکوریزی به درجات شوری مختلف، به ویژه از نظر فصل می‌تواند تعیین کننده میزان اسپورزایی آن‌ها باشد. با توجه به نتایج حاصل از شمارش اسپورها در یک گرم خاک هر پلات در دو فصل بهار و پاییز دیده می‌شود که تعداد اسپورها در فصل پاییز نسبت به فصل بهار تفاوت معنی داری ندارد ($P < 0.05$). در بررسی‌های دیگر [۱۰]، [۱۳] بین تعداد اسپورهای میکوریزایی در فصول بهار و پاییز ایستگاه‌ها تفاوت دیده نشده است. با وجود این، اسپور میکوریزا در فصل بهار به دوره کوتاه رویشی گیاهان یک‌ساله که در این بررسی تعدادشان زیاد بود مرتبط است در حالی که در فصل پاییز گیاه به دلیل فتوسنتز کمتر کربوهیدرات کمتری را در اختیار قارچ همزیست خود قرار می‌دهد و لذا می‌تواند عاملی برای تولید اسپور بیش‌تر در قارچ به منظور بقای نسل باشد. استفاده از ضریب اهمیت گیاهان که مجموع درصد پوشش نسبی، تراکم نسبی و بسامد نسبی گیاه در منطقه بررسی شده است برای رتبه‌بندی گیاهان مورد استفاده قرار گرفته است؛ گیاهانی نظیر «*J. excelsa, E. distachya, Artemisia sp.*» ضریب اهمیت بالایی دارند. در این بررسی معلوم شد که تیره‌های گرامینه و آستراسه به ترتیب بیش‌ترین غنای گونه‌ای را در پارک ملی تندوره دارا هستند. استفاده از خاک منطقه به عنوان خاک پایه در این تحقیق از آن جهت انجام گرفت که بتوان دامنه تحمل اسپورهای میکوریزا را به عوامل یونی کلسیم و پتاسیم نشان داد. برای این هدف از گیاه ذرت استفاده شد که سابقه تحقیقات طولانی روی آن وجود دارد و سریعاً تحت تأثیر گونه‌های قارچی میکوریزایی مختلف قرار می‌گیرد و میکوریزایی می‌شود. استفاده از غلظت‌های مختلف کلسیم و پتاسیم در خاک میکوریزا دار به صورت انفرادی یا ترکیبی می‌توانست اثرات سینرژیستی و آنتاگونیستی این یون‌ها را بیازماید. بنا بر تحقیقات انجام شده در مورد نقش میکوریزا در جذب مواد غذایی غیر از فسفر و نیتروژن و تأثیر عناصر بر آلودگی میکوریزایی

اطلاعات کافی وجود ندارد. محمدی انارکی (۱۳۷۴) نشان داد که کمترین درصد آلودگی در غلظت ۸۰۰ ppm پتاسیم دیده می‌شود و با کاهش غلظت پتاسیم، درصد آلودگی افزایش می‌یابد که حاکی از همبستگی منفی شدید است. در این حالت به نظر می‌رسد که افزایش پتاسیم تا سطح آستانه‌ای (threshold) باعث افزایش میکوریزایی شدن شود. سلیمانی (۱۳۸۴) در تحقیقات خود بر روی گیاه ذرت کشت شده در خاک طبیعی حد آستانه‌ای پتاسیم جهت جلوگیری از توسعه میکوریزا را نشان داده است. نتایج آنالیز آماری نشان می‌دهد که حضور توأم عناصر کلسیم و پتاسیم در بعضی غلظت‌ها حالت سینرژیستی یا حداقل خنثی را دارد، در حالی‌که در غلظت‌های معمولاً بیش‌تر هر دو عنصر، شدت میکوریزایی کاهش چشمگیری نشان می‌دهد. در شرایط پتاسیم زیاد و کلسیم کم، بیش‌ترین تفاوت معنی‌دار در شدت میکوریزایی شدن رخ می‌دهد. به نظر می‌رسد که اندرکنش خصوصیات طبیعی و تفاوت‌های اقلیمی بین نقاط پست و مرتفع پارک ملی تندوره باعث تنوع در پراکنش گیاهان آن شده است. در این میان دو یون کلسیم و پتاسیم بر میزان میکوریزایی شدن تا ثیر داشته باشد. افزایش کلسیم و پتاسیم باعث افزایش وزن خشک بخش هوایی می‌شود ولی شدت میکوریزایی کاهش می‌یابد. کاهش آلودگی ریشه ذرت در غلظت‌های زیاد فسفر مشخص می‌کند که فسفر مهار کننده VAM است [۲۱] در عوض افزایش رشد ریشه و اندام هوایی با افزایش سطح فسفر مشخص می‌کند که مقادیر زیاد فسفر برای گیاه سودمند بوده است. این نشان می‌دهد که تأثیرات فسفر خاک بر رشد و نمو گیاهان و فارچ‌های میکوریزی متفاوت است. به همین ترتیب به نظر می‌رسد تأثیرات کلسیم و پتاسیم خاک بر رشد و نمو گیاه و فارچ‌های میکوریزا متفاوت باشد. با توجه به آنالیز آماری به نظر می‌رسد که غلظت نسبی بیش‌تر پتاسیم و غلظت کمتر کلسیم حالتی رقابتی باشد؛ زیرا در حالت K_2Ca_1 (غلظت ۹۸۰ ppm پتاسیم و ۳۷۳ ppm کلسیم) شدت میکوریزایی به طور معنی‌داری افزایش می‌یابد. در حالت K_2Ca_2 کمترین درصد آلودگی مشاهده شد. به نظر می‌رسد با افزایش میزان کلسیم و پتاسیم میزان همزیستی کاهش می‌یابد. با توجه به نتایج و آنالیز آماری بین حالت‌های K_1Ca_1 ، K_1Ca_2 ، K_2Ca_1 ، K_2Ca_2 اختلاف معنی‌دار ($P < 0.05$) دیده می‌شود. با توجه به این مقایسه می‌توان نتیجه گرفت غلظت کم کلسیم نقش مهمتری در تحریک و افزایش درصد آلودگی میکوریزا دارد. بررسی‌ها نشان داده است که سطح مناسب کلسیم برای نمو تشکیلات میکوریزی ضروری است [۱۱]، [۲۲]. میکوریزا به طور مستقیم در جذب و تبادل یون‌های کلسیم و پتاسیم ایفای نقش می‌کند. در تمام تیمارهایی که خاک را اتوکلاو کرده و اندام‌های میکوریزایی (پروپاگول‌ها) را از بین برده بودیم، کاهش معنی‌داری در مقدار وزن خشک و تر اندام‌های هوایی و ریشه گیاه در مقایسه با کنترل که حاوی اسپورهای میکوریزا بود، حاصل شد. این نکته در میزان عناصر جذب شده در اندام هوایی گیاهان تحت تیمار و کنترل ملاحظه می‌شود. نتایج ضریب همبستگی میان پارامترهای مختلف در اندام هوایی و ریشه، همبستگی مثبتی را در جذب پتاسیم و کلسیم در اندام هوایی ذرت نشان می‌دهد. همچنین حضور

کاتیون‌های کلسیم و پتاسیم در محیط وابسته به هم توصیف شده است و خاصیت سینرژیستی این دو یون را در یک محدوده یا threshold معین که مرتبط با میزان رطوبت و بافت خاک است مورد بحث قرار گرفته است [۱۰].

منابع

۱. احمد آقایی، پراکنش جمعیت‌های میکوریزی پارک ملی خجیر. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم پایه، دانشگاه تربیت مدرس (۱۳۸۳).
۲. صدیقه اسماعیل‌زاده، بررسی و پراکنش جمعیت‌های میکوریزی پارک ملی تندوره (خراسان) و تأثیر عناصر کلسیم و پتاسیم بر میکوریزایی شدن در شرایط آزمایشگاهی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم پایه، دانشگاه تربیت مدرس (۱۳۸۴).
۳. مصطفی اسدی، راهنمای طرح فلور ایران. انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع، تهران (۱۳۶۷).
۴. مهنوش باغوردانی، حسن زارع مایوان، ارزیابی جذب سطحی عناصر سنگین و رادیو اکتیو توسط میکوریزا، مجله بیماری‌شناسی گونه (۱۳۷۹).
۵. محبوبه خاتم‌ساز، فلور ایران، تیره آناکاردیاسه. انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع، تهران (۱۳۶۷).
۶. جلیل خارا، بررسی اکوفیزیولوژیک گسترش میکوریز آرباسکولار و زیکولار جزایر حفاظت شده مناطق ساحلی دریای ارومیه، پایان نامه دکتری علوم گیاهی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران (۱۳۸۳).
۷. حسن زارع مایوان، بررسی جمعیت‌های میکوریزایی ذخیره گاه‌های زیست‌کره بیابانی ایران. گزارش طرح تحقیقاتی دانشگاه تربیت مدرس (۱۳۸۳).
۸. مهدی سلیمانی، بررسی جمعیت‌های میکوریزای منطقه حفاظت شده ساریگل (خراسان) و تأثیر شوری، سفر و پتاسیم بر میکوریزایی شدن گیاه در آزمایشگاه (۱۳۸۴).
۹. مظفر شریفی، بررسی نقش قارچ‌های اندومیکوریزایی در ایجاد تحمل به شوری در گیاه سویا. پایان نامه دکتری دانشگاه تربیت معلم، تهران (۱۳۸۲).
۱۰. فرهنگ قصریانی، تعیین جایگاه اکولوژیک و توالی گونه‌های گیاهان میکوریزایی مناطق تحت حفاظت و دست خورده با استفاده از مدل TOPOISIS در پارک ملی کویر، مجله محیط‌شناسی (۱۳۸۳).
۱۱. فرح کریمی، ارزیابی میکوریزای پوشش گیاهی توران و تعیین عوامل فیزیولوژیک و شاخص‌های آنزیمی مرتبط با همزیستی، پایان نامه دکتری علوم گیاهی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران (۱۳۸۳).
۱۲. هرمز دیار کیان‌مهر، تأثیر میکوریز اندوتروف بر رشد گیاه در رابطه با سطح مواد غذایی خاک. در سمینار میکروارگانیسم‌های تأمین‌کننده فسفر گیاهان و کاربرد آن در کشاورزی. سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران (۱۳۶۸).

۱۳. صدیقه محمدی انارکی، نوع و پراکنش میکوریزای بنه در جنگل‌های استان یزد. پایان نامه کارشناسی ارشد علوم گیاهی، دانشکده علوم پایه دانشگاه تربیت مدرس، تهران (۱۳۷۴).
۱۴. ولی الله مظفریان، رده بندی گیاهی، جلد ۱ و ۲. مؤسسه انتشارات امیرکبیر، تهران (۱۳۷۹).
۱۵. ولی الله مظفریان، فرهنگ نام‌های گیاهان ایران. انتشارات فرهنگ معاصر، تهران (۱۳۸۲).
16. N. Aliasgharzadeh, N. Saleh Rastin, H. Towfighi, A. Alizadeh, Occurrence of arbuscular mycorrhizal fungi in saline soils of Tabriz plain of Iran in relation to some physical and chemical properties of soil. *Mycorrhiza*. 11(3) (2001)119-122.
17. H.A. Aziaeh, H.M.Arschner, V.Romheld and L.Wittenamyer. Effects of a vesicular-arbuscular mycorrhizal fungus and other soil microorganisms on growth, mineral nutrient acquisition and rot exudation of soil grown maize plants. *Mycorrhiza*. 5(1995) 321-327.
18. B. Bierman and R. Linderman ,Quantifying Vesicular-arbuscular, mycorrhizae: proposed method towards standardization. *New phytologist* 87(1981) 63-67.
19. G.D. Bowen, Mycorrhizal roled in tropical plants and ecosystems. In tropical Mycorrhizae research. Oxford University Press. (1980)165-190
20. S.M. Boyetchko and J.P. Tewari, Root colonization of different hosts by the vesicular-arbuscular mycorrhizal fungus *Glmous dimpprphicum*. *Plant and Soil*. 129(1990)131136.
21. R. I. Hamilton and C. Hamel, Acquisition of Cu, Zn, Mn and Fe by mycorrhizal maize (*Zea mays L.*) grown in soil at different P and micronutrient. *Mycorrhiza* 9(2000) 331-336
22. Jarstfer and G. Farmer, Tisse magnsium and calcium affect arbuscular mycorrhiza development and fungal reproduction. *Mycorrhiza* 7(1993) 237-242.
23. P. Jeffries, Achievements in the past and outlook for the future of AMF. Research School of Biosciences, University. Of kent, Canterbury, kent(2001).
24. J. Klironomos, Host - specificity and functional diversity among arbuscular mycorrhizal fungi. Department of Botany, University of Guelph, Ontario N1G2W1. *Plant-Microve Interactions* (2000).
25. X. Li-Lin., E.George and H.Marschner. Extention of the phosphorus depletion zone in va-mycorrhizal white clover in a calcareous soil. *Plant and Soil*. 136 (1991) 41-48.

26. S. Nemeč, Effects of soil phosphorus and *Glomus intradices* on growth, non structural carbohydrates, and photosynthetic activity of *Citrus aurantium*. *Plant and Soil*. 128(1995) 257-263.
27. J. Phillips and D. Hyman, Improved procedures for clearing roots and staining parasitic and vesicular-arbuscular mycorrhizal fungi for rapid assessment of infection. *Trans. Br. Mycol. Soc.* 55(1970) 158-161.
28. G.R. Safir, J.O. Siqueria and T.M. Burton. Vesicular-arbuscular mycorrhizale in a wastewater-irrigated oldfield ecosystem in Michigan. *Plant and Soil*. 121(1990)187-196.
29. N.C. Schenck and Y. Perez, Manual for the identification of VA mycorrhizal fungi, 2nd ed. Synergistic publications. Gainesville, IL, USA (1988) 241.
30. C.y. Tian, and G.Feny, Different effects of arbuscular mycorrhizal fungal isolates from saline or non-saline soil on salinity tolerance of plants. *Applied Soil Ecology*, 26(2003)143-148.
31. M.G.A Van der Heijden and J. N. Klironomos. Mycorrhizal fungi diversity determines plant biodiversity, ecosystem functioning and productivity (1994).